

snúið seg um Watergate, vóru klíptar burtur.

Trýstið á Nixon vaks alsamt, og í júlí mánaða tók kongressin fyrstu stigini til eina ríkisrættarsak móti forsetanum. Tíðliga í august fékk Nixon at vita, at nú var meiriluti fyri einari sak ímóti honum.

5. august í 1974 leysgav Nixon trý bond, sum avdúkaðu, at hann alla tíðina hevði vítað um royndirnar, og hevði víðvirkað til, at fjala út yvir óreglusemi hjá hansara fólki. Og hesar avdúkingar gjørdur, at Nixon misti tær restirnar av stuðli, hann hevði millum fólkalæva politikararnar.

Tríggjar dagar seinni, tann 8. august, steig forsetin fram fyri amerikanska fólki, og í einari beinleiðis sjónvarpsrøðu almannagjørdi hann sína avgerð um at leggja frá sær. Dagin eftir gekk hann tungu fetini eftir grasplánu í Hvítu Húsunum, umborð á eina hernaðartyrlu, og fleyg burtur. Hann var farin frá. Ameríkanski forsetin var fallin fyri fyrstu og einastu ferð.

Gjördust heitum

Nógvar av teimum týðandi avdúkingunum í Watergate málinum voru gjørdar av Woodward og Bernstein, og teir gjørdust eisini hetjurnar í Watergate-gøluni. Ikki minst eftir at teir í 1974 útgávu bókina "All the President's Men", sum varð gjørd til film við Robert Redford og Dustin Hoffmann í høvuðsleiklutunum.

Avdúkingarnar hjá teimum báðum journalistum góvu eisini Washington Post ein av teimum eftirtráðaðu Pulitzer-virðislønunum, sum verða lætnar fyri serlig journalistisk avrik.

Filmurin "All the President's Men" spældi næstflest pengar inn í 1976, bara tikin av fyrsta filminum í Rocky-røðini. "All the President's Men" var nærum allastaðni útróptur at vera ársins filmur, og hann varð í uppskoti til heilar átta Oscar-virðislønir. Hann vann tríggjar.

Síðani tá hevur Watergate-gólan vunnid sær serligt pláss í amerikanskum journalistikki. Watergate er størsta politiska gólan í USA nakrantíð, og yvir 200 bókur eru

skrivaðar um gøluna.

– Vit skrivaðu fleiri hundrad greinar um Watergate, og vit lögdu dentin á einstakar partar av gøluni, sum so samlagt góvu eina meira fullfíggaða mynd. Vit gjørdur onkur álvarsom mistøk, og tá kendu vit fleiri ferðir, at vit høvdu vassað ov langt út, greiður Bob Woodward frá.

– Watergate vísti, at politiska skipanin í USA riggar. Orsøkin til, at tað tók so langa tíð at fáa alt fram var, at Nixon segði ósætt, goymdi próvtílfar og royndi at sleppa sær undan avdúkingunum. Tað tók 26 mánaðir, men skipanin vísti, at hon riggar.

Loyndarfulli Deep Throat

Eitt av størstu loyndarmálinum í Watergate er tann ómetaliga týðningarmikla keldan Deep Throat, sum Bob Woodward hevði onkra staðni í umstíðingini. Hendan keldan varð av avgjörðum týðningi fyri avdúkingarnar í málinum, tí hann læt upplýsingar, sum ikki kundur fáast aðrastaðni.

Tann dag í dag veit eingin (uttan Woodward) við vissu, hvør Deep Throat er.

Nógvar gitingar hava verið um, hvør Deep Throat skuldi verða. Nakrar av teimum mest áhaldandi gitingunum hava verið, at tað skuldi verða Alexander Haig, sum í 1988 royndi at gerast forseti. Men hetta hevur Woodward av-sannað.

Umboðsmaðurin hjá Woodward og Bernstein, tá teir báðir journalistar skrivaðu sína bók, er sannfördur um, at Deep Throat ikki er til. David Obst heldur, at Deep Throat varð uppfunnin, tí Robert Redford kom upp í leikin. Redford skuldi gera bókina til film, og hann ynskti at Woodward og Bernstein skrivaðu ein persónliga og spennandi bók.

Her var Deep Throat funnin frestur, og Obst sigur, at í fyrstu skitsuni til bókina var eingin Deep Throat við. Hann kom ikki við í bókina fyrr enn Redford hevði havt fyrsta fundin við Woodward og Bernstein.

Men bæði Woodward og Bradlee, sum var blaðstjóri á Washington Post, siga, at Deep Throat finnist.

– Eg havi lovað ikki at avdúkað, hvør Deep Throat er, fyrr enn hann sjálvur ynskir tað. Og tað ger hann framvegis ikki. Tí ætli eg mær, at halda meg til avtaluna, sum vit báðir hava gjørt, sigur Bob Woodward.

Og Ben Bradlee, sum ikki visti, hvør Deep Throat var, tá Watergate gólan varð upp á tað hægsta, er sannfördur um, at Deep Throat er til, og hann sigur seg vita, hvør tað er.

– Eg fékk navnið á Deep Throat at vita, eftir at seinna bókina um Watergate hjá Woodward og Bernstein var útkomin. Og so siga fólk, at eg havi bara eitt navn, sum Woodward hevur givið mær, og ja, tað passar, men tað sum Woodward áður hevur sagt fyri mær er nóg gott, og tað er tað enn, sigur Ben Bradlee.

Watergate er ein søga uttan sín líka. Ein søga um lygn, snytt, av-lurting, oyðilegging, skráseting og ólóglegar pengar. Tað er eisini ein søga um tveir journalistar, sum víldu hava sannleikan fram. Og so er tað ein søga um ein forseta, sum fór alt ov langt í stríðnum móti sínum móttøðumonnum.

Watergate er einasta gólan, sum hevur felt ein amerikansk forseta.

Varamaðurin hjá Nixon, Gerald Ford, tók við sum forseti í august mánaði í 1974, og eitt tað fyrsta, hann gjørdi, var at náða Nixon í Watergate málinum. Men fyrri at sleppa undan rættarsak og möguleigari revsing mátti Nixon við-ganga, at hann hevði fram nakað ólóglegt.

Orsøkin til at Gerald Ford avgjörði at sleppa Nixon undan einari rættarsak var, at hann helt seg ikki kunnað gera eitt fullgott arbeiðið sum forseti, um kann-ingararbeiðið av Nixon og Watergate allatíðina skuldi óróga hansara embætisskeið.

Hava gloymt Watergate

Annar av høvuðspersónunum, Bob Woodward, er í dag ein av blaðstjórunum á Washington Post, og hann ger javnan vart við seg.

Hann hevur júst útgivið bókina "Shadow", sum snýr seg um arvin eftir Watergate, og hvussu allir teir amerikansku forsetarnir síðani Nixon hava gloymt lærdómin frá Watergate. Lærdómin um at verða

erligur og ikki lúgva í heitum politiskum málum.

Woodward gevur í nýggju bókini dømi um, hvussu teir fimm forsetarnir síðani Nixon hava fórkað seg undan sannleikanum.

Gerald Ford segði ósatt um samrøður í Hvítu Húsunum, tá Richard Nixon framvegis var forseti. Jimmy Carter vildi vísa, at hann ikki var nakar Nixon, men hann kláraði ikki at halda lyfti um altíð at siga satt. Ronald Reagan segði ósatt í Iran-kontra málinum, og George Bush, sum verður sagdur at verða tann mest reiðiligi forsetin, slapp ikki undan arvinum av Iran-kontra málinum. Og tey nógvu dømini um at Bill Clinton ikki helt seg til sannleikan er tað, sum fer at standa týðiligast eftir frá hansara tíð sum forseti.

Woodward heldur at amerikansku forsetarnir altíð hava fingið ráð um at siga sannleikan, og at teir tí sjálvir hava skapt trupul-leikarnar, sum teir eru endaðir í, og teir hava av hesum sama minka um virðingina fyri forseta-embætunum.

Men enn er tað bara ein forseti, sum hevur verið noyddur at siga seg úr starvi. Nixon avrikaði nóg á altjóða leikpallinum, men í tí heimliga var hann drigin við í óreglusemi, sum at enda kostaði honum sessin.

Nixon, sum var forseti nummar 37 í USA, doyði í apríl mánaði í 1993.

– Nixon var ein av teimum mest misskiltu monnum, og hann var í grundini ein av teimum

Húsin, har fyrsta hendingin setti gongd í Watergate gøluna.

Fimm mans verða tiknir av lögrelguni, tá teir eru í ferð við at bróta inn í høvuðsstaðið hjá demokratiska flokkinum í Watergate bygninginum. Við sær hava teir elektroniska lurti-útgerð, sum skal brúkast á skrivstovuni

størstu persónunum í hesi öld, segði evangelisturin Billy Graham, sum talaði til jarðarferðina í heimbyi hansara í California.

Men amerikanskir forsetar verða ofta mintir fyri onkra serliga hending, og saman við navninum Nixon fer Watergate altíð at verða knýtt.

9. august 1974 sigur Richard Nixon farvel til forsetaembætið. Hann fer umborð á eina tyrlu, sum biður frammanfyri Hvítu húsin. Richard Nixon er einasti amerikanski forsetin, sum er farin frá í úrtíð

Bob Woodward og Carl Bernstein, journalistar á Washington Post, gravaðu í Watergate málinum, og teir gjørdur nógvar av avdúkingunum, sum seinnu høvdu við sær, at Nixon mátti frá. Teir báðir blivu heimskendir, tá Dustin Hoffmann og Robert Redford spældu høvuðsleiklutirnar í filminum „All the President's Men“

